EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Paisatge | Ignasi Cebrian | Actualitzat el 22/01/2019 a les 12:24

Aigua?

NATURA URBANA.Â AllÃ² que Ã©s evident i que tenim davant dels ulls no ho veiem o no ho tenim present ni en compte. Si, a mÃ©s de ser evident, Ã©s del tot necessari i indispensable per sobreviure, tenim davant un perill que ens fa del tot vulnerables.
Reflexos al reservori d'aigua del parc de l'Agulla.

Per il·lustrar-ho, una paràbola explicada per l'escriptor David Foster Wallace: dos peixos joves van nedant i es troben un peix més vell nedant en sentit contrari que els saluda i els diu «Bon dia, joves. Com està l'aigua?». Els dos peixos joves continuen nedant i l'un mira l'altre i comenta: «Què és l'aigua?».

No cal dir que l'aigua és indispensable per als peixos i que sense es moren. El mateix ens passa als humans amb l'aire que respirem, l'aigua que bevem i els aliments que mengem. Si a alguns joves i no tant joves els preguntéssim què respiren, què beuen i què mengen, no sabrien què respondre. Alguns ens dirien que beuen aigua de l'aixeta o embotellada, sense qüestionar-ne l'origen ni els processos que ha patit per arribar a la seva boca. Molts sí que dirien els aliments que mengen, sense importar-los gaire el seu origen ni la manufactura prèvia. I pocs sabrien dir què respiren i quina és la procedència d'aquest aire. Molt poca gent té un sentit crític sobre les nostres necessitats vitals més primàries i sobre la mercantilització, el negoci que se'n fa. Tenir totes aquestes necessitats bàsiques assegurades és una qüestió d'equitat social i ambiental i de pensar allò que és evident de manera crítica.

Per exemple, la privatització de l'aigua. No pot ser que algunes empreses privades gestionin aquest recursos amb l'única finalitat de guanyar-hi diners. Les empreses privades de la gestió de l'aigua haurien d'assegurar, només, que l'aigua arriba amb molt bones condicions de salubritat a les cases de tothom. I si és dona un benefici econòmic, aquest s'hauria de reinvertir en la seva totalitat. Aquestes empreses han de ser públiques i sotmetre's a un control ferri de les despeses i guanys que tenen. Si deixem que privatitzin la gestió de l'aigua, un dia ens trobarem pagant fins i tot per l'aire que respirem. A Manresa, anem per bon camí; l'aigua que bevem la gestionem des d'una entitat pública. Una entitat que té com a prioritat principal l'abastament d'aigua a ciutadans que viuen al Bages i que té clar que l'aigua és vida, no pas una mercaderia.